

en Bevilling af 2,553,000 Kr. af en samlet Bevilling paa 4,053,000 Kr. — altsaa er der yderligere $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som skulde komme paa næste Finanslovsforslag. Og man vil finde til en Forbedring af Ballastlaget opført 800,000 Kr., 400,000 Kr. under Driften og 400,000 Kr. under Nyanlæg. Men hvis man vil se efter i Anmærkningerne, vil man finde, at der kræves, eller i alt Fald det opstilles som en Art Fordring for fuldkomment at fuldstændiggøre Ballastlaget: 10 Mill. Kr. til Hovedbanerne og 6 Mill. Kr. til Sidebanerne, et Beløb, som man dog nok vil indrømme ret vanskeligt lader sig forene med den nuværende Indtægt af Statsbanerne. Dertil kommer jo, at de 2—3—4 Mill. Kr., som nu foreslaas paa dette Finanslovsforslag, kun vilde være en Draabe i den Sum, der skulde omfatte alle de Foranstaltninger, som man kunde kræve til en i teknisk Henseende ypperlig, tidsmæssig, praktisk og vel ogsaa økonomisk forsvarlig Udvikling af Jernbanevæsenet, overhovedet af Samfærdselsvejene. Hvad vil der ikke alt fordres af Færgelejer og Færger, af Stationsbygninger, af Spor anlæg, af Broer, af Havne? Det er ikke let at opremse alt det, som Kravene kunde gaa ud paa, og her vil jeg ogsaa indskyde den Bemærkning, at naar der paa vore Finanslove opføres 1 Mill. Kr. aarlig som Tilskud til Privatbanerne, tilfredsstiller dette aldeles ikke det Krav, som stilles fra de koncessioneredes Side. Man maatte tilføje langt, langt større Beløb, mange Millioner, hvis man i Øjeblikket skulde imødekomme de Ønsker, der rettes til Staten om Tilskud til planlagte, forberedte, til en vis Grad paabegyndte Privatbaner. Derfor maa man ikke hilde sig i den Forestilling, at man i Øjeblikket med de Midler, der haves til Raadighed, kan have tilstrækkeligt til at udføre alle de store Foretagender eller de gennemgribende Reforme, som der nu altsaa er Stemning for. Og hertil skal jeg endnu føje, at der oven i Købet i det fjerne oprulles et Billede for os af en helt ny Route til det sydlige Udland, en Route, for hvilken der i vort Naboland drives en meget kraftig og meget maalbevidst Agitation, medens Agitationen foreløbig her i Landet ikke paa samme Maade har været saa virksom og ikke heller saa repræsentativ — naar jeg da undtager, at den Forening, der af vore elskværdige og kyndige Hjælpere her i Rigsdagen er dannet, og som gaar under Navnet „Rigsdags-Foreningen“ — en Benævnelse, der muligvis kunde lede til

nogen Misforstaaelse —, havde indflettet en Agitation for vedkommende Route som et Led i den Studierejse, Foreningen foretog i Sommer. Men, som sagt, hvis man mener, at den nationale Foretagsomhed nu skal anspændes i denne Retning, hvis man tror, det er rigtigt og klogt at skride til de store Foretagender, at iværksætte alle de Foranstaltninger, som Udviklingen maatte kræve, ja, saa maa man ogsaa vide, at til noget saa overordentligt kræves der ogsaa overordentlige Midler, og rent prosaisk talt er der ikke i den Indtægt, som Staten i Øjeblikket har, og heller ikke i dens Kassebeholdning Midler til Stede for at imødekomme disse Krav. Saa man maatte møde det overordentlige med overordentlige Midler, og naturligvis kan der være Mulighed derfor. Jeg vil i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa dette, kun vil jeg sige ogsaa her, at der maa vises et vist Taalmod og ogsaa en vis Nøjsomhed, hvis man ikke vil det overordentlige. Ogsaa her danner Evnen Begrænsningen for, hvad Staten kan yde.

Formue- og Indkomstkatten er opgjort saaledes, at der paa Formueskatten søges bevilget et Beløb af 12,600,000 Kr. og paa Indkomstkatten et Beløb af 5,400,000 Kr., tilsammen 18 Mill. Kr. De to Skatter indbragte i 1912—13: 13,900,000 Kr., altsaa omtrent 14 Mill. Kr., og er i indeværende Finansaar ansat til 16 Mill. Kr. Man har taget det Beløb, som de har indbragt i 1912—13, og dertil lagt 2 pCt. for hvert af de kommende Finansaar og endvidere de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Skatteforhøjelsen fra 1912 skulde indbringe. Derved er man naaet til 18 Mill. Kr., og det tror jeg ingenlunde er for højt ansat. Jeg har set, at der i Pressen er kommet nogle Meddelelser fra Landsoverskatteraadet om den forhøjede Indtægt, som man kunde vente gennem Formue- og Indkomstkatten. Jeg vil derom sige, at saa vidt jeg kan forstaa, er det netop en saadan Stigning, som man maatte haabe ifølge de nye Regler, og intet andet. Derigennem kan man altsaa endnu intet slutte om, hvor meget Indkomst- og Formueskatten endelig vil beløbe sig til. Disse Meddelelser til Pressen vidner om, hvorledes der ogsaa hos Embedsmænd eller andre, der arbejder i Statens Tjeneste, er en stærk Meddelelsestrang til Stede, men nogen officiel Beretning foreligger der ikke for Finansministeriet om, hvorledes de nye Reglers Anvendelse har virket med Hensyn til Indkomst- og Formueskat.

Saa kommer jeg til Toldafgifterne,